

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Η Εκκλησία, μάς οδηγεί σήμερα στη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, λίγο πριν το Πάθος Του. Ο Απόστολος μάς καλεί να χαιρόμαστε «έν Κυρίῳ πάντοτε» και να ζούμε με ειρήνη και εμπιστοσύνη στον Θεό. Και το Ευαγγέλιο μάς παρουσιάζει τον Χριστό να εισέρχεται ταπεινά ως Βασιλεύς, όχι με δύναμη κοσμική αλλά με πραότητα. Έτσι, η αληθινή χαρά γεννιέται όταν υποδεχόμαστε τον Χριστό στην καρδιά μας με πίστη και ταπείνωση.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Φιλιπ. 4, 4–9)

Ἄδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρω, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφήμα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδατε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν».

Ἄδελφοί, Να χაίρεστε πάντοτε στον Κύριο· θα το πω ξανά, να χაίρεστε. Η καλοσύνη σας να γίνει γνωστή σε όλους τους ανθρώπους· ο Κύριος είναι κοντά. Μη μεριμνάτε για τίποτε, αλλά σε κάθε περίπτωση, με προσευχή και δέηση μαζί με ευχαριστία, να παρουσιάζετε τα αιτήματά σας στον Θεό· και η ειρήνη του Θεού, που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη σκέψη, θα φυλάξει τις καρδιές και τα νοήματά σας στον Χριστό Ιησού. Τέλος, αδελφοί, όσα είναι αληθινά, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα αξιαγάπητα, όσα έχουν καλή φήμη, κάθε αρετή και κάθε τι αξιέπαινο, αυτά να σκέφτεστε. Όσα μάθατε και παραλάβετε και ακούσατε και είδατε σε μένα, αυτά να πράττετε· και ο Θεός της ειρήνης θα είναι μαζί σας.

B. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ιωάν. 12, 1–18)

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον».

Ἑξι ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ὁ Ἰησοῦς ἦρθε στη Βηθανία, ὅπου ἦταν ὁ Λάζαρος που εἶχε πεθάνει καὶ τον οποῖο εἶχε ἀναστήσει. Εκεί του ἔκαναν δεῖπνο, καὶ ἡ Μάρθα υπηρετούσε, ἐνῶ ὁ Λάζαρος ἦταν ἕνας ἀπὸ ἐκείνους που κάθονταν μαζί Του. Τότε ἡ Μαρία πήρε ἕνα πολύτιμο μύρο καὶ ἀλείψε τα πόδια του Ἰησοῦ καὶ τα σκούπισε με τα μαλλιά της· καὶ το σπῆτι γέμισε ἀπὸ τὸ ἀρώμα του μύρου. Ἐνας ἀπὸ τοὺς μαθητῆς, ὁ Ἰούδας, εἶπε: «Γιατί αὐτὸ τὸ μύρο δὲν πουλήθηκε για να δοθεῖ στους φτωχοὺς;» Το εἶπε ὅμως ὄχι γιατί νοιαζόταν για τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν κλέφτης. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε: «Ἄφησέ την· τὸ κράτησε για τὴν ἡμέρα τῆς ταφῆς μου· τοὺς φτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντα μαζί σας, ἐμένα ὅμως δὲν θα με ἔχετε πάντοτε». Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, πλῆθος κόσμου που εἶχε ἐρθεῖ στη γιορτὴ, ὅταν ἀκουσε ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς στα Ἱεροσόλυμα, πήρε βάρια καὶ βγήκε να Τον υποδεχθεῖ φωνάζοντας: «Ὡσαννά! Εὐλογημένος Αὐτός που ἐρχεται στο ὄνομα του Κυρίου, ὁ βασιλιάς του Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς βρῆκε ἕνα γαϊδουράκι καὶ κάθισε πάνω του, ὅπως εἶναι γραμμένο: «Μὴ φοβάσαι, θυγατέρα Σιών· να, ὁ βασιλιάς σου ἐρχεται καθισμένος πάνω σε πουλάρι ὄνου. Αὐτὰ οἱ μαθητῆς Του δὲν τα κατάλαβαν στην ἀρχή· ἀλλὰ ὅταν δοξάστηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦταν γραμμένα γι' Αὐτὸν καὶ ὅτι αὐτὰ εἶχαν κάνει γι' Αὐτόν. Μαρτυροῦσε λοιπὸν ὁ κόσμος που ἦταν μαζί Του ὅταν κάλεσε τὸν Λάζαρο ἀπὸ τὸν τάφο καὶ τον ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ πλῆθος βγήκε να Τον υποδεχθεῖ, ἐπειδὴ ἀκουσαν ὅτι εἶχε κάνει αὐτὸ τὸ θαύμα».

